

Bilag 8.

Til Udvalget til Behandling af den nye Naturfredningslov.

Undertegnede Dansk Kajakforbund, der er en Sammenslutning af danske Kajak- og Kanoklubber, Medlem af Dansk Idrætsforbund, Internationalt Repræsentantskab for Kajaksport og Nordisk Kajakforbund, tillader sig herved sammen med medundertegnede Kajakklubber, der ikke staa under Forbundet, at henvende sig til Lovgivningsmagten i Anledning af det den 15. December 1936 i Folketinget forelagte Forslag til en ny Naturfredningslov.

Naar den samlede organiserede danske Kajaksport drister sig til denne Henvendelse, er det, fordi vi tror, at vi paa et enkelt Felt i dette Spørgsmaal har Forudsætninger for at kunne udtale os, idet vi paa dette Omraade repræsenterer Interesser og sidder inde med Erfaringer og Viden, som i al Beskedenhed tør føres frem for de kompetente Myndigheder.

Til det forelagte Lovforslag tillader vi os da at stille følgende Ændringsforslag:

- 1) *ad § 23:* I Stk. 9 rettes sidste Ord („Søbredder“) til: „Sø- og Vandløbsbredder“.
- 2) *Som § 23, 11te Stykke, tilføjes:* „Den, der lovligt spærrer for den frie Sejlads paa Aaer og andre Vandløb, f. Eks. ved Anlæg som Mølle, Stigbord, Hegn eller andet, skal taale den til Passering af Hindringen nødvendige Færdsel over sin Grund“.
- 3) *I § 34, 2det Stykke, indføjes efter „Naturen“:* „herunder ogsaa Forstranden, Søer og Vandløb“.

Til Motivering for disse Ændringsforslag tillader vi os at anføre følgende:

Ad 1) De samme Grunde, som taler for, at Fredningsnævnet kan træffe regulerende Bestemmelser om Søbredder til Fordel for Almenheden, taler efter vor Mening ogsaa for, at Nævnet i paakommende Tilfælde kan fastsætte lignende Bestemmelser for Aabredder.

I Paragraffens næste Stykke ser man ogsaa, at Søer og Aaer er ligestillede i Loven. Lige saa vel som Befolkningen hyppigt nyder Friluftslivet ved Bredden af Søer, spiller Aabredder en Rolle for Almenheden, særlig i mere søfattige Dele af Landet, men i øvrigt saa snart en Aa løber gennem eller langs en Skov, en Skrænt eller andet Sted, der er Udflugtssted for Omegnens Befolkning. Mange Steder bades der i de større Aaer, hvor Vandet *kan være* mere rent end i Fjorde med stillestaaende Vand og diverse Afløb m. m. Andre Steder gaar en Sti, maaske en gammel Trækvej, langs Aaen, og man søger ned til den blot for at nyde dens Bredders særprægede Flora eller Aaløbets Skønhed. De meget talrige Tilfælde, hvor en slyngende Aa indgaar i Beskrivelsen af det danske Landskab — hvad enten dette sker i Ord eller Billede —, viser netop, hvor stærkt Aaerne indgaar i Forestillingen om Danmarks Land.

Gennem vore Ture ad danske Aaer er vi Kajakfolk fortrolige med Befolkningens Motiver til at færdes ved Aaerne, og Adgangen hertil fortjener formentlig samme Beskyttelse som Adgangen til at færdes langs Søbredder, naar andres berettigede Interesser ikke trædes for nær. Og disse Interesser værnes derigennem, at Fredningsnævnet i hvert enkelt Tilfælde ved Kendelse skal give sin Tilladelse.